

'Een echt excuus hebben we nooit gekregen'

Interview met oud-cliënt Michel Vos en zijn vader Peter.
De zaak van Michel Vos werd behandeld door Loes Hendrix.

Ze zitten tegenover mij aan de keukentafel, vader en zoon Vos. Vader Peter wil weten waar en wanneer het verhaal wordt gepubliceerd. Als zijn vragen zijn beantwoord, vertelt Michel Vos (28) zijn verhaal. Hij doet dit zonder enige opsmuk, feitelijk. Het is immers gebeurd, er valt weinig meer aan te veranderen. Michel heeft eerst zijn Bachelor (Elektrotechniek) aan de TU Delft behaald, daarna nog een Master Embedded Systems en hij is nu aan het werk als software engineer. Het enige dat hij vervelend vindt, is dat hij door de operaties wat studievertraging heeft opgelopen.

Michel en zijn vader Peter zijn lieve mensen die het nodige te verduren hebben gekregen. Vader Vos is nog steeds boos over wat er is gebeurd. Michel niet. 'Wat schiet je ermee op als je boos wordt?' Zijn conclusie: het ziekenhuis zegt dat men geen fouten heeft gemaakt, maar het ziekenhuis heeft wel het protocol aangepast!

door Angela A.M. van Leeuwen

Zou je zelf een letselschadeproces zijn begonnen?

Michel: 'Nee, mijn vader heeft het allemaal geregeld. Zelf had ik nooit de moeite genomen om zo'n proces te beginnen, want het verandert niets aan de situatie.'

Peter: 'Het is onvoorstelbaar; hij is voor Jan Joker zijn bijnieren kwijtgeraakt. Althans, bijna alles. Hij had natuurlijk liever die operatie niet gehad. Uiteindelijk hebben we een afkoopsom gekregen. Dat was onze bedoeling helemaal niet. We wilden een excuus en erkenning dat ze een fout hadden gemaakt.'

Michel: 'Gelukkig zit er nog een stukje bijnier, anders had ik de rest van mijn leven medicijnen moeten slikken.'

'Hij is voor Jan Joker zijn bijnieren kwijtgeraakt'

Michel, even terug naar het begin. Je bent in 2008 doorverwezen naar een academisch ziekenhuis. Wat was de aanleiding?

Michel: 'Ik liep al een tijdje rond met striemen op mijn buik. Ik ging naar het ziekenhuis omdat ik last had van mijn rechterbeen. Daar werd geconstateerd dat ik het syndroom van Cushing had.'

Waar heb je dan last van?

Michel: 'Dan maak je te veel van het hormoon Cortisol aan. Dit heeft als gevolg dat je een hoge bloeddruk en een dunne huid krijgt, waardoor je snel blauwe plekken en wondjes krijgt.'

Na veel onderzoeken werd het advies gegeven om mijn bijnieren te verwijderen, want dan zou het hormoon Cortisol niet meer aangemaakt worden. Die operatie is in 2009 uitgevoerd. Later bleek dat die operatie niet helemaal is gelukt, want er is een stukje van mijn bijnier blijven zitten. Dat is pas een jaar daarna geconstateerd.'

'Daar heb ik een groot litteken aan overgehouden'

Dat klinkt als een heftige ingreep?

Peter: 'Dat was het ook. Het was een zware operatie. Het vervelende was dat er een enorme bloeding optrad.'

Michel: 'In principe zou het een laparoscopie zijn. Dan ontstaat er maar een klein gaatje. Maar omdat er aan de ene kant een zware bloeding ontstond, hebben ze daar een grote snee moeten maken. Daar heb ik een groot litteken aan overgehouden.'

Peter: 'Het was best gevaarlijk. Het bloeden was zodanig dat ze maatregelen moesten nemen om het bloeden te stelpen. Gelukkig heeft hij die operatie goed doorstaan. Het is alleen voor niets geweest.'

Michel: 'Die eerste operatie heeft niets geholpen. Een jaar na de operatie had ik nog steeds dezelfde klachten.'

Na een aantal gesprekken met de eerste arts zijn we doorverwezen naar het Erasmus Ziekenhuis in Rotterdam omdat daar een test liep voor een nieuw medicijn. Daar ben ik opnieuw onderzocht. Standaard in hun behandelingsprotocol is dat er een MRI wordt gemaakt. Toen bleek de oorzaak van het probleem een kleine tumor in mijn hoofd te zijn. Die tumor zat in de hypofyse; die is verantwoordelijk voor de regeling van de hormoonhuishouding in je hele lichaam.'

'Toen zijn we heel erg boos geworden'

Peter: 'Eigenlijk had het eerste ziekenhuis eerst een MRI moeten maken van de hypofyse voordat ze de beslissing namen om de bijnieren te verwijderen. Dat hebben ze nagelaten. Gewoon vergeten. Bij het Erasmus is het een vaste behandelprocedure om bij de hypofyse te gaan kijken, omdat in negen van de tien gevallen dat de oorzaak is van dit soort klachten. Dat was hier ook zo. Toen zijn we heel erg boos geworden.'

Michel: 'Ja, want ik ben in 2011 in het Erasmus geopereerd aan mijn hypofyse en sindsdien zijn de klachten verdwenen.'

Heb je door dit alles studievertraging opgelopen?

Michel: 'Uiteindelijk ben ik vorig jaar afgestudeerd. Was dit alles niet gebeurd, dan was ik waarschijnlijk eerder afgestudeerd!'

Op welk moment besloten jullie te klagen bij het eerste ziekenhuis?

Peter: 'Toen we hoorden dat in het Erasmus het standaard behandelingsprotocol is om een MRI-scan te maken bij dit soort klachten, zijn we teruggegaan naar het eerste ziekenhuis en hebben gevraagd waarom zij geen MRI hadden gemaakt. Als zij dat wel hadden gedaan, had Michel zijn bijnieren nog gehad. Ze bleven volhouden dat zij juist hadden gehandeld. Ik werd met mijn vragen gewoon afgescheept. Ik heb toen een klacht ingediend bij de klachtencommissie van het ziekenhuis. Die gaven me gelijk, maar de artsen bleven volhouden dat zij geen fout hadden gemaakt.'

'De artsen bleven volhouden'

Wat vindt u daarvan?

Peter: 'Ik kan daar nog steeds boos over worden. Als zij het netjes hadden geregeld, excuses hadden gemaakt en toegegeven, "Wij hebben een fout gemaakt", dan was het misschien allemaal anders gelopen. Dan hadden we het snel afgekapt en gezegd, klaar is Kees. Ze bleven echter maar volhouden dat ze niets fout hadden gedaan.'

Michel: 'Achteraf zeiden ze wel dat zij misschien een MRI hadden moeten maken, maar zij bleven op het standpunt staan dat het

terecht was om de bijniere te verwijderen. Ze hebben nooit toegegeven dat het fout was. Ze hebben wel toegegeven dat zij nalatig zijn geweest in het maken van een MRI. Zij hadden wel een behandelingsprotocol, maar daar stond niet in dat er standaard een MRI gemaakt moest worden. Ze hebben het protocol naar aanleiding van mijn geval aangepast.'

Peter: 'Het heeft geresulteerd in een vergoeding, maar daar waren we niet op uit. Wat wel belangrijk is, is dat er naar de toekomst toe een voorbehoud is vastgelegd. Mochten er nog problemen ontstaan, dan zijn zij aansprakelijk. Loes heeft dat voortreffelijk geregeld.'

Michel: 'Het is een geluk bij een ongeluk dat er nog een stukje bijnier zit. Daardoor hoef ik geen medicijnen te slikken.'

'Dat een arts zo'n fout kan maken'

Peter: 'De klachtencommissie van het ziekenhuis heeft de zaak voorgelegd aan een professor in Nijmegen om zijn oordeel te vragen. De klachtencommissie heeft aan de hand van zijn oordeel onze klacht gegrond verklaard. Volgens hem was er helemaal geen urgentie om direct die bijniere te verwijderen, zoals het ziekenhuis steeds heeft gesteld. Dat een arts zo'n fout kan maken.'

Michel is daarna in het Erasmus MC geopereerd. Dat is best heftig, een operatie aan een tumor in je hoofd?

Peter: 'Die hypofyseoperatie was ook een hele vervelende operatie. Maar dat heeft gelukkig geholpen. Dat moet je eerst maar afwachten.'

Hoe zijn jullie bij Beer advocaten terecht gekomen?

Peter: 'Via mijn kapper. Daar heb ik het verhaal verteld. Die heeft mij aangeraden contact met Beer advocaten op te nemen. Dat heb ik gedaan. Je moet eerst via de telefoon vertellen wat er is gebeurd en dan beslissen zij of ze de zaak kunnen doen. Dat ging allemaal goed. Zo kwam ik bij Loes terecht. Dat was geweldig, we zaten direct op één lijn.'

'Toen hebben ze eieren voor hun geld gekozen'

Ging het ziekenhuis toen direct overstag?

Peter: 'Loes had eerst ook moeite om met de juristen van het ziekenhuis in gesprek te komen. Die hielden aanvankelijk hun poot stijf. Ik had besloten een procedure bij de rechtbank aan te spannen. Toen hebben ze eieren voor hun geld gekozen.'

Michel: 'Het heeft zo'n anderhalf jaar geduurd.'

Julie wilden excuus, hebben jullie dat gekregen?

Michel: 'Niet direct, nee.'

Peter: 'Ze hebben niet erkend dat er een fout is gemaakt. Ze vonden uiteindelijk wel dat er een MRI gemaakt had moeten worden. Ze bleven echter volhouden dat de beslissing om zijn bijniere te verwijderen juist was. Wel erkenden ze dat Michel hieromtrent ondeugdelijk is geïnformeerd. Ze vonden het allemaal erg vervelend. Uiteindelijk wilden ze het wel regelen in de zin van een vergoeding en in de vaststellingsovereenkomst is een voorbehoud voor de toekomst opgenomen.'

Michel: 'Als ik in de toekomst een tumor zou krijgen in dat restje bijnier dat er nog zit, dan moet ik levenslang medicijnen slikken. Misschien kan ik dan niet meer fulltime werken. Ik ga er niet vanuit dat dit probleem ontstaat, maar het is wel opgenomen in die vaststellingsovereenkomst.'

'Geld vergoedt niets'

Peter: 'Stel dat er een tumor ontstaat in die bijniere, dan kunnen ze tegenwoordig, zonder die bijniere te verwijderen, die tumor verwijderen. Maar dat kan nu niet meer, want hij heeft ze niet meer. Ik weet nog dat ik aan die arts heb gevraagd of het verwijderen van die bijniere de enige oplossing was. "Ja," zei hij, "dat is de enige oplossing." Dat was helemaal niet zo!

Stel je voor dat hij zijn hele leven medicijnen moet gaan slikken, dan kan het zo zijn dat hij maar 50% arbeidsprestaties kan verrichten.

We hebben daarom de mogelijkheid opengelaten dat we dan alsnog het ziekenhuis aansprakelijk kunnen stellen.'

Hoe kijken jullie terug op het proces?

Michel: 'Geld vergoedt niets.'

Peter: 'Liever hadden we die sores allemaal niet gehad.'